

Primus phisicorum.

ris videt q̄ sic q̄ pōt iperari a volūtate ḡ ē praxis. Negat scot̄ cōsequētiā sed seq̄tur q̄ ē praxis vel practica s̄z contra speculatio phisica nō ē directua praxis. ergo nō est practica s̄z praxis. Itē secūduz eum omnis operatio ad quam inclinat virtus appetitua est vere praxis hanc ipse accipit pro maiore ad probādū dilectionē finis esse vere praxim sed ad studendū t̄ speculadū misteria scripturarū inclinat aliquos sanctos viros virt̄ appetitua igitur. Hic dubitatur / an omnis speculatio t̄ assensus intellectus sit in potestate voluntatis videtur q̄ nō q̄ uia iutollectus dicitur cogi pro quanto aliquibus & sentit opinatiue contra volūtatem. s.t. de veri. q. p. iij. ar. v. ad tertī uz. vnde videtur q̄ aliquādo quo ad exercitiū nō subicitur volūtati nec quo ad spesificationē etiam in practicis q̄ in ethicis assencie do premissis non potest dissentire cōclusioni t̄ hoc ē necessitari quo ad specificationem actus.

Secundo dubitatur an volicio finis debeat dici praxis t̄ an dilectio dei vel volicio finis ad hoc qđ dicatur bona requirat actū prudētie practici ut dicit scotus vel nō sed sufficit apprehensio ut dicit. alphonsus de hoc alias: semper tamen actus fidei precedit actum charitatis nisi in beatis in quibus sequitur dei visionem que pertinet ad intellectū spe culatiū. s.t. i. iij. q. iij. ar. v. s̄z vide i qua opatiōe intellectus sit. Ad argumētum capitale dicunt quidā oīa entia esse incorruptibilia secundū spēm t̄ sic de ipsis habetur sciētia sed nō oportet q̄ sint ingēnita t̄ incorruptibilia secundū individualū sed contra quid intelligitur hic per speciē vel essentia seu forma rei vel species rei naturalis in intellectu si primum aut est individualis aut separata ab individualiis. Si scdm hoc est platonī sare. Si primū opt̄ q̄ idētificetur scdm rem cū essētia t̄ forma individuali q̄ in uno individuali nō sūt plures forme individuali. Sed forma individuali corruptitur ergo t̄ natura spēi. Et sicaliq̄ natura spēi ē corrupta. forte concedis s̄z nō est corrupta per se sed solum p̄ accidens modo nō repugnat gn̄abile t̄ corruptile per accidens esse. Inḡnabile t̄ incorruptibile per se. Cōtra cuiuscōm simpliciter in estynū oppositorū p̄ se eidē simul nō inest alterū per accidens ut hō nunq̄ hēt opposituz risibilis ergo essentia rei naturalis nō est simul incorruptibilis p̄ se t̄ corrupta per accidens. Si per spēm intelligitur forma in alia scz spēs intelligibilis illa pōt corrupti t̄ gn̄ari. Sed dices q̄ non corruptitur nec gn̄atur per se cū sit accidens gn̄atio autē t̄ corruptio sunt suppositi subsistentis. Sed contra Tunc posset eodē modo dici q̄ hō est i corruptibilis scdm albedinem eo q̄ albedo cum sit accidens non pprie generatur nec corruptitur. Iteruz spēs intelligibilis ē quid extrinsecuz ab ipsa re naturali cuī est spēs. Et ideo nō est pprie dictuz q̄ scdm eā res naturalis sit incorruptibilis q̄ etiam singulare hoc mō esset incorruptibile. Item corruptibile et incorruptibile cōtrariātur ergo nullomō sunt in eodē. aīs p. xi. meth. vbi. S. L. lec. xij. di. q̄ quedā sunt cōtraria que successiue possunt esse in eodē singulari s̄z corruptibile t̄ corruptibile nō sunt de istis. Hō em̄ corruptibile inest scdm accidens alicui eoruz de quibus p̄dicitur q̄ quod est scdm accidēs cōtigit nō inesse corruptibile autem ex necessitate inest hīs quib⁹ inest per hoc tñ non

excluditur qui x̄tus diuina posset aliq̄ corruptibilia scdm naturā icorruptibiliter cōseruare. Undā dicit formā naturale esse ingenitā et icorruptibile q̄ ipsa nō gn̄atur vñq̄ tota simul nec etiam corruptit tota simul scdm oēs suas p̄s subiectivas sed solū successiue vt patet in elemēto cuī partes corruptiū nō tamē totum elemētu t̄ forma eq̄ generatur t̄ corruptiū nunq̄ tamē oēs forme equi simul corruptiū sed res quodā circulo i infinitu aguntur vt dī. iij. de ge. Cōtra de phenice habetur scia naturalis t̄ aliquā nulla fenix ē t̄ aliquā in hymne oēs forme floꝝ sūt corrupte. Hīs forte dicas in paradiſo omni tpe flores reperiri. Dicenduz est igf q̄ res naturalis ē icorruptibilis p̄ se. i. in ordine ad p̄dicata que p̄ se de ip̄a dicūtur non ei posset agēs facē q̄ ui hō ēēt rissibilis t̄ corp⁹ ēēt mobile.

Ad tertium sic p̄ceditur videtur q̄ ens mobile non sit subiectū naturalis phisie quia ens per accidens nō ē subiectū in aliq̄ sciā cū de eo nō sit scia vt dicit. vi. metha. sed ens mobile ē ens p̄ accidens cū mobilitas sit accidēs t̄ accidit enti. S̄z p̄ e. S. L. q̄ scdm aueroistā estimaf iter latinos melior expōsitor philosophi. Bñdeo dicēdu fīm qldā triple ponit subiectū scie scz i quo subiectū qđ t̄ subiectum de quo primū ē ip̄a alia scdm est aliquo mō ip̄a conclusio q̄ melī dī obiectū s̄tue ip̄z enūciātive iignificatiū p̄ cōclusionē. S̄z subiectū de q̄ ipsius scie est subiectū cōclusionis principaliter in illa scientia de mōstrate et si queraf. Quid requiriſ ad subiectum attributionis ipsius scie. Bñdet doctor subtilis in prologo primi q̄ ratio primi obiecti t̄ subiecti scientie ē cōtiere i se eōs x̄tates illi⁹ habitus virtualiter primo vnde multiplex ē cōtinētia quidā essētia līs qua vñū cōtinēt aliud in primo mō dicendi per se t̄ sic inferius cōtiert supius. Alia ē cōtinētia potentialis qua supius cōtinēt suū inferius vt aīal hominem t̄ bouem. Alia ē cōtinētia virtualis t̄ illa ē duplex scz in esse reali t̄ in esse cognito vnde contine re aliud in esse reali ē posse aliud vere p̄ducere t̄ sic de p̄tinet creaturas. Sed cōtinere aliud i ee cognito est noticiam illius producere t̄ sic subiectum cōtinēt suas passiones virtualiter in esse cognito lis cet apud eū passio non distingatur realiter a subiecto. Bñtādū q̄ p̄rō cōtinere idē est q̄ adequate vel q̄ nō dependet ab alio sed alia ab ip̄o ita q̄ subiectum cōtinēt in se primo virtualiter oēs p̄prietates illius scie qñ omni alio circūscripto adhuc continent hoc modo si p̄pria rō maneret vt triāgul⁹ cōtinēt. hāc veritatē primo. triāgulus habet tres tc. ita q̄ ysocheles exclusa ratione triāguli non habet tres hāperet autē manēt ratiōe triāguli etiam quocūq̄ alio circūscripto. Cōtra hanc opiniōnem ar̄ q̄ eadē est scia toti⁹ t̄ p̄tis vt triāguli t̄ ysocheles aīalis t̄ hoīs vt dicit p̄hs p̄rō poste. vna iqt scia est vni⁹ generis subiecti partes t̄ p̄prietates habētis. alias essent innumerabiles scientie sed non omnes veritates cognoscibiles de subiecto et partib⁹ t̄ passionib⁹ p̄tū possūt in ali q̄ vno virtualiter t̄tine ri q̄ veritates de passionib⁹ p̄tū non continētūr per se primo in ratione toti⁹: quia nō insunt partibus p̄ rationē eius sed per rationē propriam vnde risibile inest homini nō per rationem animalis sed per rationē rationalis alias omne animal esset p̄tū